

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீராமாய

3. இன்றியமையாமை

(கொச்சுக்கலிப்பா)

*பண்: கொல்லிக்கொளவாணம் (நவ்ரோஸ்)

திருச்சிற்றம்பலம்

*தம்மாணை யறியாத - என்னும் தேவாரப் பண்.

Devaram

திருவதிகை வீரட்டானம் (Sundarar)

தம்மாணை யறியாத சாதியா ருளரே

சடைமேற்கொள் பிறையாணை விடைமேற்கொள் விகிர்தன்

கைம்மாவி னுரியாணைக் கரிகாட்டி லாட

லுடையாணை விடையாணைக் கறைகொண்ட கண்டத்

தம்மான்தன் அடிக்கொண்டென் முடிமேல்வைத் திடுமென்னும்

ஆசையால் வாழ்கின்ற அறிவிலா நாயேன்

எம்மாணை எறிகெடில வடவீரட் டானத்

துறைவாணை இறைபோதும் இகழ்வன்போ லியானே

பெருமானால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பெற்ற சுந்தரர் , திரு நாவலூரிலிருந்து திருத்துறையூர் முதலான தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு தில்லைக்கூத்தப் பெருமாணை வணங்கச் செல்லும் பொழுதில் , திருவதிகை வீரட்டானத்திற்கு வந்து , அப்பர்பெருமான் திருத்தொண்டு புரிந்திருந்த தலம் என அதனை மிதிக்க அஞ்சி , அதன்புறத்தேயுள்ள சித்தவடமடத்தில் தங்கித் துயின்றார் . அப்போது பெருமான் , அந்தணர் உருக்கொண்டு வந்து , சுந்தரர் தலைமீது கால்களை வைத்துப் படுத்திருந்தார் . தம்பிரான் தோழர் , ` என் தலை மீது கால் வைத்துள்ளீரே ` என்று கேட்க , ` திசையறியா வகைசெய்தது என்னுடைய மூப்புக்காண் ` என்று சொல்லக்கேட்டு , வேறு திசையில் தலை வைத்துத் துயின் றார் . மீண்டும் திருத்தாளைத் தலைமீது நீட்டியதைக் கண்ட சுந்தரர் , ` பல முறையும் என் தலைமீது கால்களை வைக்கும் நீர் யார் ? ` என்று வினவியவுடன் , ` நம்மை அறிந்திலையோ ` எனக் கூறி அந்தணர் வடிவில் வந்த பெருமான்

மறைந்தருளினான் . பெருமான் திருவருளையறியாது செம்மாந்திருந்தேன் என
இரங்கிப் பாடியருளியது இத்திருப்பதிகம் .

குறிப்பு : இத்திருப்பதிகம் நுதலிய பொருள் இதன் வரலாற்றானே விளங்கும் .

Ramana Sannidhi Murai

1134. எவனன்றி எம்மனமும் எண்ணுதோ இன்னும்
எவனன்றி எவ்வாயும் இயம்பாதோ பின்னும்
எவனன்றி எவ்வுடம்பும் இயங்காதோ என்னும்
அவனன்றே ரமணப்பேர் அம்மான் கண்டீர். 1
1135. எவனன்றி எச்சதியும் கேளாதோ இன்னும்
எவனன்றி எவ்உலகும் காணாதோ பின்னும்
எவனன்றி இம்மாயை இயலாதோ என்னும்
அவனன்றே ரமணப்பேர் அம்மான் கண்டீர். 2
1136. எவனன்றி விகம்பாதி இலவாமோ இன்னும்
எவனன்றி இருசுடரும் இலங்காவோ பின்னும்
எவனன்றி இயமானும் இயையானே என்னும்
அவனன்றே ரமணப்பேர் அம்மான் கண்டீர். 3

திருச்சிற்றம்பலம்